

Och, wat wor dat fröher schön doch en Colonia

Text und Melodie: Willi Ostermann

Wie wor ze Kölle doch he noch vür Johre,
op manche Aat un Wies et Levve nett,
hück es mer selver sich nit rääch em Klore,
ovv mer ne Fimmel oder keine hät.
Dä fremde Krom, et es doch ze beduure,
als ahle Kölsche schöddelt mer d'r Kopp,
deit mer sich nur de Dänz vun hück beluure,
stüß einem jedes Mol de Heimat op.

Refrain:

**Och, wat wor dat fröher schön doch en Colonia
wenn d'r Franz me'm Nies noh'm »Ahle Kohberg« gingk,
wenn d'r Pitter Ärm en Ärm me'm Appolonia
stillverjnööch o'm Heimwäch ahn ze Knutsche fingk.**

Wä hatt dann fröher jet vun »Jazz« und »Steppe«,
jet vun däm huhmoderne »Blues« jekannt?
Die »Blus«, die mir jekannt, dren soch mer höppe
et Bill em Walzertempo lans d'r Wand.
»Ich küsse ihre Hand«, wie hück se kruffe,
dat hätt mer fröher ze sage sich geneet,
do heeß et einfach, »liehn mer ens ding Schluffe,
ich ben zom nächste Schottisch engascheet«.

- Refrain -

Met sechs mol zweiunzwanzig bare Penninge,
dat wor d'r Wocheluhn vun nem Kommiss,
dä wood verdanz, mer fohlt sich wie de Künninge,
de Zech bezahlten meischtendeils et Liss.
Die Kavaliere leete mit sich handele,
wann mer als Mäde Schleß un Kohldamp hatt,
trok hä e Dösje met jebrannte Mandele,
die wohte dann jelötsch, bes dat mer satt.

- Refrain -